

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoSr/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617210794
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617210794.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miriam Boborovej Sninskej v právnej veci žalobcu R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, XXX XX B. proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 6Csr/2/2017 - 145 zo dňa 24. januára 2018 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec, č.k. 6Csr/2/2017 - 145 zo dňa 24. januára 2018 **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaný má od žalobcu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podaním zo dňa 08.09.2017 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku na tom skutkovom základe, že proti jeho osobe sa vedie exekúcia, na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom Bratislava, sp.zn. SRSApA 02459/15 zo dňa 20.01.2016. Uvedeným rozsudkom bol zaviazaný k povinnosti zaplatiť oprávnenému sumu 322,20 Eur, úrok z omeškania zo sumy 322,20 Eur od 20.11.2013 do zaplatenia. Žalobca sa o rozsudku dozvedel až z upovedomenia o začatí exekúcie, ktoré mu bolo doručené 22.08.2017. Z predložených listinných dôkazov súd zistil, že žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby v Sk dňa 10.07.2003. Predmetom zmluvy bola novácia Zmluvy o bežnom účte zo dňa 24.05.1996 v zmysle zmluvného balíka služieb. V rámci predmetnej zmluvy bola žalobcovi vydaná platobná karta L. F. s denným limitom 10.000 Sk. Dňa 26.11.2013 pôvodný veriteľ ukončil zmluvný vzťah a oznámil žalobcovi postúpenie pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko. Následne žalobca dňa 20.10.2014 uzavrel so žalovaným Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, v zmysle ktorej uznal záväzok, ktorý vznikol na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2003 s pôvodným veriteľom B., a.s. V rovnaký deň uzatvorili rozhodcovskú zmluvu ako samostatnú zmluvu, v rámci ktorej sa v článku 3 dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené pred stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na stálom rozhodcovskom súde, resp. pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Žalobca bol poučený o rozhodcovskom konaní v zmysle článku 4 rozhodcovskej zmluvy a bola mu daná možnosť od zmluvy

aj bez uvedenia dôvodu odstúpiť a to najneskôr v deň predchádzajúci dňu podania žaloby na stálom rozhodcovskom súde v zmysle článku 3 bodu 3.3 Rozhodcovskej zmluvy.

3. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že rozhodcovská zmluva bola doručená ako návrh na uzatvorenie zmluvy samotným žalovaným. V rozhodcovskej zmluve sa jasne nachádzalo poučenie o rozhodcovskom konaní a jeho priebehu. Zároveň bola daná možnosť žalobcovi ako spotrebiteľovi od nej odstúpiť a to až do dňa predchádzajúceho dňu podaniu žaloby na rozhodcovskom súde. Žalobca túto zmluvu podpísal. Súd mal za to, že došlo k platnému uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy, nakoľko táto sa nachádzala na samostatnom tlačive, nebola súčasťou žiadnej inej zmluvy a teda žalobca mal možnosť sa rozhodnúť, či rozhodcovskú zmluvu podpíše alebo nie. Jej uzatvorenie nebolo podmienené ani podpísaním dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach ako to tvrdil žalobca, pretože išlo o dve samostatné listiny. Súd tiež uviedol, že nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že v prípade spotrebiteľských zmlúv návrhy na uzatvorenie zmluvy môže predkladať výlučne spotrebiteľ, keď v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka ktorákoľvek zo zmluvných strán môže predložiť návrh zmluvy, pričom je na zvážení druhej zmluvnej strany, či predmetný návrh prijme alebo dá protinávrh. V danom prípade návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy bol predložený žalovaným a žalobca tento návrh bez výhrad prijal, čo potvrdil svojim podpisom. Žalobca súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že k uzavretiu uvedenej zmluvy bol nútený, ale ako sám uviedol podpísal ju preto, aby sa vyhol exekučnému konaniu. Súd mal za to, že zmluva je platná a rovnako bolo súdu preukázané, že žalobca bol vyzvaný na označenie stáleho rozhodcovského súdu, táto výzva mu bola doručená dňa 27.08.2015, mal teda vedomosť o tom, že dôjde k podaniu žaloby na stály rozhodcovský súd, avšak ani vtedy nevyužil svoju možnosť na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy. Počas celého konania zostal nečinný.

4. Súd ďalej poukázal na ust. § 46 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z., podľa ktorého možno žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať v lehote 3 mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania, resp. v prípade začatia exekučného konania v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobcu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Zo spisu rozhodcovského súdu súd zistil, že zásielka, ktorá obsahovala rozhodcovský rozsudok bola rozhodcovskému súdu vrátená dňa 12.08.2016, teda v zmysle § 33 ods. 2 sa rozhodcovský rozsudok považoval za doručený po 7 dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky, t.j. dňom 20.08.2016. Týmto dňom začala plynúť aj lehota 3 mesiacov, ktorá plynula do 20.11.2016, keďže uvedený deň pripadol na nedeľu, lehota na podanie žaloby uplynula dňa 21.11.2016. Žalobca však mohol podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku aj v priebehu exekučného konania a to v lehote na podanie námietok. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalobcovi doručené dňa 22.08.2017, teda od tohto dňa mu začala bežať lehota 14 dní na podanie námietok. Posledným dňom na podanie námietok bol deň 05.09.2017. Žaloba bola na okresný súd podaná až dňa 08.09.2017, z ktorého dôvodu mal súd jednoznačne preukázané, že žaloba nebola podaná v zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na to, že žalobca zmeškal lehotu na podanie žaloby, súd sa nezaoberal preskúmaním rozhodcovského rozsudku z hľadiska jeho súladnosti so zákonom a návrh žalobcu bez ďalšieho zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol v plnej miere úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd zamietol návrh žalobcu pre zmeškanie lehoty. V upovedomení o začatí exekúcie mu bol v prílohe doručený aj vzor na podanie žaloby (príloha č. 1) na zrušenie rozhodcovského rozsudku, na konci ktorého je poučenie: Žaloba sa podáva na okresný súd v mieste vášho bydliska, žaloba môže byť podaná poštou, rozhodujúci je deň jej odoslania. Žaloba musí byť podaná na okresnom súde spotrebiteľa do 3 mesiacov od doručenia rozhodcovského rozsudku alebo do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Z dôvodu, že pätnásty deň bol dňa 06.09.2017, kedy žalobca návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku odoslal doporučené poštou, bola splnená zákonná lehota na podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku (príloha č. 2 - podací lístok). Ďalej uvádza súd nesprávne údaje týkajúce sa podania námietok, keď tieto skutočnosti boli podané emailom dňa 05.09.2017 (príloha č. 3) a odoslané doporučené poštou dňa 06.09.2017 (príloha č. 4 - podací lístok + príloha č. 5 - sprievodný lístok). Námietky sú v skutočnosti zo dňa 05.09.2017 (príloha č. 6). Súd nesprávne uvádza, že návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku bol podaný dňa 08.09.2017, ale predvolanie na pojednávanie v tejto veci je zo dňa 05.09.2017 (príloha č. 7). Z týchto dôvodov má žalobca pochybnosti o správnosti rozhodnutia týmto súdom. Aj napriek tomu, že zamietol návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku údajne z dôvodu zmeškania

lehoty, rozhoduje vo veci samej. Okresný súd priznal právne účinky listinám, ktoré predkladal žalovaný vo svojich vyjadreniach bez akéhokoľvek hlbšieho skúmania ich obsahu. V plnom rozsahu sa stotožnil s vyjadreniami žalovaného, podľa ktorého predložené listiny, dohoda ako aj rozhodcovská doložka boli v súlade so zákonom, pričom ich obsahom boli aj poučenia o ich právnych následkoch. Uviedol, že dohoda o uznaní dlhu žiadne poučenie o právnych následkoch neobsahuje (príloha č. 8). Súdu by malo byť známe, že žalovaný takto postupuje na vopred predtlačení formulároch, kde sa jednotlivé záležitosti dopĺňujú rukou, do ktorých spotrebiteľ nemôže zasiahnuť a svojim konaním mu tak vnucuje právny názor, ktorý má v tomto prípade dosť vážne následky spočívajúce v tom, že už premlčaný dlh sa stáva nepremľaným, v tomto prípade žalovaný si predlžuje premlčaciu lehotu o 10 rokov a môže si v prípade nedodržania platobnej disciplíny dlžníka uplatniť svoje nároky na zaplatenie pohľadávky po uplynutí zákonnej premlčacej lehoty podľa § 101 Občianskeho zákonníka, keďže podľa žalovaným predloženej zmluvy o úvere bola žaloba podaná na rozhodcovskom súde po uplynutí zákonnej premlčacej lehoty. Poukázal na ust. § 558 Občianskeho zákonníka, s tým že keď mal vedomosť o premlčaní, bol by si vedomý, že žiadna exekúcia mu nehrozí. Má za to, že by preukazovať o vedomosti premlčania dlhu mal žalovaný, a že je povinnosťou žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. (teraz žalovaný) aby pri predkladaní listiny o uznaní dlhu žalovanému ako spotrebiteľovi (teraz žalobcovi) ako slabšej strane pristupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s dobrými mravmi a vysvetlil mu dôsledky uznania vo vzťahu k premlčaniu. Takéto uznanie dlhu je potrebné vnímať ako neplatné, pretože je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko nepochybne významne zhoršuje postavenie žalobcu ako spotrebiteľa vo vzťahu k žalovanému; je výlučne v záujme a v prospech žalovaného, ktorý jej podpis dosiahol bez toho, aby žalobcovi ozrejmil, že dlh je v čase uzavretia dlh už premlčaný. Z dohody nie je zjavné, či žalobcovi boli poskytnuté informácie o tom, čo znamená premlčanie dlhu a žalovaný ničím nepreukázal, že žalobcovi takéto informácie poskytol. Uznanie dlhu žalobcom ako dlžníkom zo dňa 20.10.2014 nemá žiadne právne účinky z hľadiska plynutia premlčacej doby a jej predĺženia. Mal za to, že obchodnú prax žalovaného, pri ktorej dal na vopred pripravenom tlačive podpísať spotrebiteľovi uznanie záväzku, ktorý bol v tom čase už premlčaný bez toho aby preukázal, že žalobca spotrebiteľa poučil o tom, že uznáva premlčanú pohľadávku a o následkoch uznania, treba hodnotiť ako nekalú obchodnú prax v zmysle § 7 ods. 2 - 4 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorá je v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti na strane žalovaného ako dodávateľa, ako aj s obsahom na potencionálne riziko, že takéto správanie podstatne zhoršuje alebo môže narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k poskytnutej službe (§ 7 ods. 2 citovaného zákona). Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a aby rozhodcovský rozsudok zrušil.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že má za to, že prvoinštančný súd sa v konaní riadne vysporiadal s dôvodmi, ktorými žalobca preukazoval nárok na zrušenie rozhodcovského rozsudku a dospel k správne právne posúdeniu, keď tieto námietky považoval za nedôvodné a nepreukázané. Žalovaný zastáva názor, že žalobca v odvolaní neuviedol skutočnosti, ktoré by odôvodňovali opodstatnenosť podaného odvolania, resp. by spochybnili nárok žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Žalobca poukazuje na to, že nemal vedomosť o premlčaní, a teda absentovala slobodná vôľa žalobcu takýto právny úkon urobiť. Žalobca dňa 20.10.2014 podpísal so žalovaným Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, v rámci ktorej uznal čo do dôvodu a výšky záväzok voči žalovanému vzniknutý na základe Zmluvy o bežnom účet fyzickej osoby v Sk a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu zo dňa 10.07.2003. Žalobca sa zaviazal uznaný dlh uhradiť v pravidelných mesačných splátkach, pričom ak nebude splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach, stratí výhodu splátok a bude povinný uhradiť v celosti uznaný dlh, a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky. Tým, že žalobca podpísal Dohodu, prejavil svoju vôľu záväzok splniť, čo je v zároveň v jeho záujme, pretože po jeho splatení nebude figurovať v databáze neplatičov, čím sa môže v budúcnosti zlepšiť jeho postavenie pri žiadosti o úver. Dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie, jej obsah nie je tak rozsiahly, aby sa s ním žalobca nemal možnosť oboznámiť, dohodu mal možnosť v pokoji si prečítať a v prípade, ak mal záujem uzatvoriť dohodu s takýmto obsahom, vysloviť s ňou svoj súhlas svojím podpisom, resp. odmietnuť ju a nepodpísať, ak s jej obsahom nesúhlasil. Ide o prejav slobodnej vôle žalobcu, ktorý si je vedomý svojho záväzku uzavrieť so žalovaným predmetnú Dohodu a svoj záväzok postupne splatiť v dohodnutých splátkach. Ďalej uviedol, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp.zn. 23Cdo/1201/2009 a tiež komentár Občiansky zákonník I Komentár. I. vydanie, Praha: C.H. Beck, 2008). Tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.02.2018 č.k. 41CoSr/1/2018 a

rozsudok Okresného súdu Brezno zo dňa 07.03.2015 č.k. 3Csr/1/2017. V zmysle uvedeného návrhu, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

7. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného uviedol, že sa pridrižiava svojho názoru, že žaloba bola podaná v zákonnej lehote, prílohy preukazujúce túto skutočnosť tvorili prílohu odvolania a ďalej poukazuje, že uznanie dlhu je potrebné skúmať ako neplatné, pretože je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko významne zhoršuje postavenie žalobcu ako spotrebiteľa. Z dôvodu, že Okresný súd Lučenec návrh zamietol pre zmeškanie lehoty, ale zároveň právne posudzoval a zamietol návrh žalobcu a námietky považoval za nedôvodné a nepreukázané, preto aj žalobca zároveň poukazuje na vyššie uvedené skutočnosti. Má za to, že ak súd zamietol návrh z dôvodu zmeškanej lehoty, nemal už vôbec ďalej posudzovať daný návrh a zamietnuť ho z iného dôvodu ako je dôvod zmeškanej lehoty. Má za to, že prvoinštančný súd sa v konaní riadne nevysporiadal s dôvodmi, ktorými žalobca preukazoval nárok na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd mal k dispozícii všetky podklady zo spisu Ex20945/16, vrátane dohody o uznaní premlčaného dlhu, kde nie je ani zmienka, že sa jedná o premlčaný dlh a ani žiadny dôkaz, že žalobca o tomto premlčaní vedel. Poukázal na nekalé obchodné praktiky žalovaného, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, ktorý riskujúc aj svoju dobrú povesť čaká viac ako desať rokov zneužívajúc nízke právne vedomie občanov v snahe získať finančné prostriedky na úrokoch presahujúcich dvojnásobok požičanej sumy. V zmysle uvedeného návrhu aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa ust. § 34 CSP prejednal odvolanie v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť s odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (ust. § 385 ods. 1 CSP) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaný má od žalobcu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Základnou odvolacou námietkou žalobcu je tvrdenie, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podal včas, s poukazom na vzor na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku, v ktorom sa nachádza poučenie, že žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ktorým dňom bol 06.09.2017, kedy žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku odoslal doporučené poštou, preto bola splnená lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ďalšou odvolacou námietkou je tvrdenie žalobcu, že Dohoda o uznaní dlhu bola skoncipovaná na vopred predtlačenom formulári, nebol poučený o premlčaní dlhu, ktorý bol predmetnou dohodou uznaný, čo možno hodnotiť ako nekalú prax v zmysle zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

10. Preskúmaním veci prišiel odvolací súd k záveru, že námietka žalobcu ohľadne včas podanej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku je dôvodná.

11. Podľa § 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.01.2015, exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

12. Podľa § 50 ods. 1 veta prvá zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietku proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

13. Podľa § 46 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

14. Je pravdou, že v upovedomení o začatí exekúcie, ktoré upovedomenie je súčasťou pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec, č.k. 8Er/34/2017, je uvedené poučenie podľa ktorého je povinný oprávnený vzniesť u súdneho exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii a tiež z poučenia upovedomenia o začatí exekúcie, ktoré bolo doručené žalobcovi dňa 22.08.2017 vyplýva, že povinný, ktorý je spotrebiteľom, môže podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. V prílohe je priložený vzor žaloby. Potom súd prvej inštancie správne konštatoval, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalobcovi doručené dňa 22.08.2017, od tohto dňa mu začala plynúť lehota 14 dní na podanie námietok, posledným dňom na podanie námietok bol deň 05.09.2017 a v tejto lehote mal žalobca podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

15. S účinnosťou od 01.01.2015 je v spotrebiteľských exekučných konaniach na podklade rozhodcovských rozsudkov obligatórnou náležitosťou upovedomenia o začatí exekúcie taktiež poučenie povinného o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Podľa dikcie § 48 ods. 2 Exekučného poriadku musí poučenie upovedomenia obsahovať aj vzor žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Vzor tejto žaloby tvorí prílohu č. 3 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom a rozhodcovskom konaní. V súvislosti s poučením je vhodné upozorniť na nesúlad prílohy č. 2 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom a rozhodcovskom konaní. (poučenie spotrebiteľa pri iniciovaní rozhodcovského konania) s § 50 ods. 1 Exekučného poriadku v dĺžke lehoty na podanie námietok proti exekúcii, resp. v dĺžke lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v priebehu exekučného konania. Podľa § 46 ods. 2 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní ak bola iniciovaná exekúcia, môže spotrebiteľ podať predmetnú žalobu aj za podmienok uvedených v Exekučnom poriadku. Exekučný poriadok (§ 48 ods. 2) určuje lehotu na podanie žaloby totožnú s lehotou na podanie námietok, t.j. 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému. V poučení podľa prílohy č. 2 k zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní je však uvedená lehota 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Keďže sa prípadná žaloba síce podáva proti oprávnenému (§ 45 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní), ale smeruje k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, povinný môže v prípade podania žaloby v pätnásty deň od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie argumentovať nesprávnym poučením zo strany orgánu, ktorého rozhodnutie napáda. Z uvedeného dôvodu bude potrebné akceptovať ako včas podanú aj žalobu, podanú v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené potom možno konštatovať, že keď žalobca podal žalobu v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia, t.j. dňa 06.09.2017, podal uvedenú žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku včas.

17. Keďže sa súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku zaoberal aj ďalšími dôvodmi žaloby a nezamietol žalobu žalobcu len z dôvodu jej oneskoreného podania, preskúmal odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a zaoberal sa aj ďalšími dôvodmi, pre ktoré dospel súd prvej inštancie k názoru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

18. Žalobca v žalobe namietal, že rozhodcovská doložka je súčasťou formulárovej zmluvy a jej dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmluve, keď spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu ale aj úroveň informovanosti, uzavretej platnej rozhodcovskej zmluvy. Uviedol, že v rozhodcovskom konaní bola vec prejednávaná na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy či doložky a vymáhaný dlh bol premlčaný už pred podpísaním dohody o uznaní dlhu. Uznanie dlhu mal súd považovať za právne neúčinné, pretože v konaní nebolo preukázané, že žalobca vedel o jeho premlčaní, tak ako to vyžaduje § 558 Občianskeho zákonníka. Tvrdil, že dohoda o uznaní dlhu mu bola zaslaná poštou s vopred vyplneným textom a túto nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, pokiaľ ide o obsah a text, týmto nerozumel a ani nevedel, že dlh je premlčaný.

19. Súčasťou spisu je rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 20.10.2014, kde v bode 3.3 Rozhodcovskej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu a to najneskôr v deň, predchádzajúci dňu podania žaloby na Stálom rozhodcovskom súde. Pre platné odstúpenie od zmluvy sa vyžaduje písomná forma

a jeho včasné doručenie druhej zmluvnej strane. Zmluva o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu bola uzatvorená medzi žalobcom a spoločnosťou B., a.s., P. dňa 10.07.2003, rozhodcovská zmluva dňa 20.10.2014, teda rozhodcovská zmluva nebola súčasťou zmluvy o bežnom účte fyzickej osoby, bez podpísania ktorej by zmluvu o bežnom účte žalobca uzavrieť nemohol. Zmluva o bežnom účte bola uzatvorená oveľa skôr ako rozhodcovská zmluva. V rozhodcovskej zmluve bol v článku 3 riešený predmet zmluvy, t.j. kde budú riešené spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach uzatvorenej pod zhodným číslom spisu ako je uvedené v záhlaví tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, teda nachádzalo sa v nej poučenie o rozhodcovskom konaní a o jeho priebehu. Zároveň bola daná žalobcovi ako spotrebiteľovi možnosť od tejto rozhodcovskej zmluvy odstúpiť, čo však žalobca nevyužil. Žalobca uvedenú rozhodcovskú zmluvu podpísal. Nachádzala sa na samostatnom tlačive, nebola súčasťou žiadnej inej zmluvy a teda žalobca sa mal možnosť rozhodnúť, či rozhodcovskú zmluvu podpíše. Jej uzatvorenie nebolo podmienené ani podpísaním Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, keďže sa jedná o dve samostatné listiny. Na základe toho dospel odvolací súd k záveru, že rozhodcovská zmluva je uzatvorená platne, nie je súčasťou formulárovej zmluvy a jej dojednanie nie je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmluve, tak ako to tvrdí žalobca v žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

20. Čo sa týka ďalšej námietky žalobcu ohľadne podpísania Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ktorú podpísal v čase, keď dlh bol premlčaný, podľa samotného tvrdenia žalobcu v žalobe mu bola Dohoda o uznaní dlhu zaslaná poštou s vopred vyplneným textom a túto nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť. Odvolací súd má za to, že žalobca mal možnosť preštudovať si predmetnú dohodu vo svojom bydlisku, práve preto, že mu bola doručená poštou, mohol si jej obsah nechať vysvetliť, ak jednotlivým ustanoveniam nerozumel ako tvrdí, príp. mal možnosť túto Dohodu nepodpísať. Z bodu 4.1 Dohody o uznaní záväzku vyplýva, že táto bola uzatvorená vážne, zrozumiteľne a určite, nie v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, a že pred jej podpísaním si strana v celosti prečítala, porozumela jej obsahu a na znak súhlasu ju podpísala. V zmysle bodu 5 Dohody sa zmluvné strany dohodli na mediáčnej doložke.

21. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalobca mal dostatok času sa s predmetnou Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach oboznámiť, v dohode bol dlh presne špecifikovaný, bola špecifikovaná aj zmluva, na základe ktorej predmetný dlh vznikol. Žalobca nebol nútený predmetnú dohodu podpísať, podpísanie dohody mohol žalobca odmietnuť. Podpis dohody nebol podmienený podpisom žiadnych iných dokladov, podpis dohody nebol nijak časovo limitovaný a teda podľa názoru odvolacieho súdu mal žalobca, tak ako bolo už vyššie uvedené, dostatok času aby si predmetnú dohodu pozrel, oboznámil sa s ňou a v prípade, ak s jej obsahom súhlasil, túto podpísať. V tejto súvislosti zároveň odvolací súd poznamenáva, že žalobca ani nenamietal, že by uznaný dlh napríklad v uznanej výške v čase uznania neexistoval.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné generalizovať, resp. automaticky posudzovať každý rozhodcovský rozsudok za neplatný, zaväzujúci na nedovolené plnenie, prípadne odporujúci dobrým mravom len z dôvodu, že ide o rozsudok, ktorý nebol vydaný štátnym súdom a popritom sa brániť opomenutím tohto súdu prihliadnuť na ochranu práv spotrebiteľa. Je potrebné si uvedomiť, ako uviedol aj rozhodcovský súd, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť absolútna, zbavujúca ho akýchkoľvek povinností plniť si svoje záväzky, a to len z titulu, že ide o spotrebiteľa. Európsky súd pre ľudské práva definuje spotrebiteľa ako osobu v rozumnej miere dobre informovanú, vnímavú a obozretnú. Z takejto dikcie je potom možné vyvodiť, že spotrebiteľ by si mal byť vedomý svojho konania, a teda reflektujúci na prejednávajúcu vec, ak žalobca rozhodcovskej zmluve a dohode o uznaní záväzku nerozumel, mohol ich odmietnuť podpísať. Podpísaním rozhodcovskej zmluvy však žalobca prejavil súhlas s prípadným rozhodcovským konaním, pričom uzavretie rozhodcovskej zmluvy nevyklučuje ani samotný zákon.

23. Dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. k/ zák. č. 335/2014 Z.z. žalobca uviedol až v podaní doručenom súdu dňa 28.09.2017, keď doručil súdu časť vzoru žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, kde podľa vlastného vyjadrenia priložil stranu z uvedeného návrhu, kde pri odosielaní zabudol označiť hodiace. Odvolací súd sa nestotožnil ani s dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v zmysle ktorého súd zruší rozhodcovský rozsudok, výkon ktorého by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky. Odvolací súd na základe už uvedeného dospel

k názoru, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, nie je zároveň v rozpore s dobrými mravmi, prípadne so zásadami spravodlivosti, preto ani jeho výkon nemôže byť v rozpore s verejným poriadkom.

24. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, a teda, že nebol splnený žiaden z dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

25. V podaní doručenom Okresnému súdu Lučenec dňa 28.09.2017 žalobca uvádza, že v sprievodnom liste pri doručení Rozhodcovskej zmluvy a Dohody o uznaní dlhu mu bola žalovaným doručená výzva, že v prípade ak Dohodu o uznaní dlhu spolu s Rozhodcovskou zmluvou nepodpíše, začne sa voči nemu súdne a následne exekučné konanie. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v priebehu konania na súde prvej inštancie, ani v priebehu odvolacieho konania tieto ním tvrdené skutočnosti nepreukázal.

26. Odvolací súd sa na základe vyššie uvedeného s názorom súdu prvej inštancie stotožnil, a preto odvolaním napadnutý rozsudok v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

28. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).